

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Ersättning för försämrat fiske

Fiskaren L. ansågs vid inkomsttaxering år 1957 skattskyldig för ersättning om 19.700 kr., som han uppburit från Försvarets Civilförvaltning för intrång i och försvårat utövande av fiske till följd av militära dispositioner. RR förklarade, att beloppet i sin helhet utgjort ersättning för utebliven intäkt eller för ökad kostnad i av L. bedrivit fiske och att beloppet följaktligen fick anses ha utgjort för L. skattepliktig intäkt av rörelse. (RR:s utslag den 6/4 1965.)

Jordstyckningsrörelse

Besvär av makarna J. angående inkomsttaxering år 1958. — Hustru J:s försäljning under år 1957 av sex avstyckade tomter ansågs innebära jordstyckningsrörelse, trots hennes invändningar att av henne inköpta fastigheter förvärvats för att erhålla intäkt av skogs-

försäljning — inte för att sälja tomtmark — samt att hänsyn i förevarande sammanhang inte skulle tas till av mannen gjorda tomtförsäljningar under tidigare år av sju tomter och under beskattningsåret av två tomter (vilka försäljningar föranlett beskattning av realisationsvinst). (RR:s utslag den 7/4 1965.)

Byggmästares försäljning av villafastighet som han för att tillgodose sitt eget behov av bostad uppfört innan han börjat bedriva byggnadsrörelse

Besvär av byggmästaren A. angående inkomsttaxering år 1959. — A. hade år 1944 tillträtt en anställning såsom hantverksföreståndare vid ett sjukhus och under åren 1946—1948 uppfört en villa som han bebott till 1958, då han sålde villan för 95.000 kr. — PN och KR ansåg, att A. haft inkomst av rörelse genom försäljningen med ett belopp av 30.000 kr., mot-

skall lämnas på blankett enligt formulär, som fastställs av verket.

Den nya lydelsen av 10 a § 3 mom. uppborrdskungörelsen har trätt i kraft den 1 november 1965. Det innebär att den avsedda lättningen i arbetet med uppgiftslämnandet gäller för 1964 års avgifter. Med andra ord behöver den lokala skatte-

myndigheten i fråga om de uppgifter, som skall lämnas före utgången av december 1965 endast redovisa summan av de debiterade sjukförsäkringsavgifterna men ej antalet strukna avgifter enligt 2.400-kronors regeln eller beslutade nedsättningar enligt 19 kap. femte stycket lagen om allmän försäkring.

svarande skillnaden mellan beloppet 95.000 kr. och en beräknad anskaffningskostnad för villan av 65.000 kr. Hos RR yrkade A. undanröjande av beskattningen, då han inte börjat byggnadsrörelse förrän år 1953. RR biföll yrkandet och yttrade: I målet har icke förekommit något som vederlägger A:s uppgift, att fastigheten anskaffats uteslutande för att användas till bostad åt honom och hans familj samt att förvärvet skett flera år innan byggnadsrörelsen inleddes. Ej heller i övrigt har något förhållande visats föreligga, på grund varav fastigheten kan anses ha utgjort tillgång i rörelsen. Den vinst, som uppkommit vid fastighetens försäljning, kan således icke anses hänförlig till inkomst i rörelsen. Såvitt handlingarna utvisa är vinsten ej heller skattepliktig på annan grund. (RR:s utslag den 25/3 1965.)

Anm.: Jämför däremot RÅ 1939 ref. 39, där byggmästares försäljning av tomt som han själv bebyggt ansågs utgöra inkomst av rörelse, samt RÅ 1964 not. 1033 (Skattenytt 1965 sid. 88), där rörelse också ansågs föreligga.

Rörelse eller ej

Besvär av Atlas-Frys i Borrby, ekonomisk förening, angående taxering till investeringsavgift år 1957. — Enligt stadgarna hade föreningen till ändamål, ”att främja medlemmarnas ekonomiska intressen genom att för gemensam räkning inrätta en frysboxcentral, tillhandahålla medlemmarna frysbox till billigast möjliga pris och driva därmed jämförlig rörelse”. Medlemmarna skulle delta i föreningen genom att teckna en eller flera andelar och att medlem skulle äga rätt att nyttja en frysbox per andel. —

Då fråga uppkom om föreningen, vilken såsom intäkter redovisat endast inbetalda andelsavgifter, skulle anses driva rörelse, hade föreningen invänt bl. a. att den var en sammanslutning av personer som för sambruk gemensamt inköpt en frysanläggning med 94 boxar för att möjliggöra lägre pris och kostnad än om var och en skaffat sig frysbox. Någon uthyrning av boxar förekom ej enligt föreningen, som upplyste att med det i stadgarna använda uttrycket ”driva därmed jämförlig rörelse” avsågs endast att för medlemmarnas räkning till självkostnadspris tillhandahålla den för frysförvaringen erforderliga förpackningsmaterielen. Vinst i föreningens verksamhet kunde ej och skulle ej uppstå enligt föreningen, varför föreningen inte kunde anses driva rörelse. — PN, KR och RR ansåg att föreningen drivit rörelse. (RR:s utslag den 5/5 1965.)

Anm.: Av tidigare rättsfall framgår att, då fråga gällt att i inkomstskattehänseende utnyttja t. ex. underskott i verksamheten, det för att rörelsen skulle anses föreligga krävts att intäkter i form av hyresavgifter e. d. i någon uträkning influerats, i vart fall om uthyrning skett till utomstående, se t. ex. RÅ 1959 not. 2097.

Fråga om avdrag för ingående lager vid bokföringsmässig inkomstredovisning

Besvär av byggnadssnickaren J. angående inkomsttaxering år 1961. — J., som redovisade inkomst av pälsdjursuppfödning enligt bokföringsmässiga grunder, fick taxeringen höjd av PN med bl. a. 19.200 kr. för ej deklarerat värde av utgående lager av skinn. — Hos KR yrkade J. nedsättning i andra frågor och

framhöll att en ej obetydlig övervärdering av lagret gjorts. KR: ej ändring. Hos RR yrkade J. under åberopande av 100 § TF att få avdrag för ingående lager med 19.000 kr. — RR medgav nedläggning av taxeringen, enär J., som redan hos KR framställt erinran mot beskattningen av beloppet 19.200 kr., avseende värdet av utgående varulager, fick anses berättigad att i avräkning härå njuta avdrag för värdet av ingående varulager, vilket värde i brist på närmare utredning kunde uppskattas till 15.000 kr. (RR:s utslag den 11/5 1965.)

Förskottslikvid eller lån?

Besvär av förre hemmansägaren Ö. angående inkomsttaxering år 1958. — Enligt kontrolluppgift hade Ö. från en skogsägareförening under år 1957 uppburit 26.365 kr. för försålt virke. TN beskattade hela beloppet såsom inkomst av jordbruksfastighet. Ö. yrkade att beskattas för endast 10.725 kr., avseende under året levererat virke, under det att resterande 15.640 kr. borde betraktas såsom ett av föreningen lämnat lån. PN och KR ogillade yrkandet. — RR biföll emellertid och yttrade: I målet är upplýst, att Ö. alltsedan år 1954 häftat i skuld hos föreningen för bristande virkesleveranser, att skulden vid 1957 års utgång utgjort 30.508 kr. samt att Ö. år 1960 till föreningen återbetalat 30.430 kr. Med hänsyn härtill samt till vad eljest i målet förekommit må beloppet 15.640 kr. anses icke hava utgjort för Ö. skattepliktig intäkt. (RR:s utslag den 25/3 1965.)

Anm.: Jämför RÅ 1959 not. 1907 och 1958 (Skattenytt 1960 sid. 143) samt 1961 not. 434.

Aktielikvid i form av under livstid garanterad livränta: köpeskilling eller inkomst av tjänst?

Besvär av dödsboet efter direktören P. angående inkomsttaxering år 1960. — I samband med att P. år 1951 överlät samtliga aktier i ett bolag överenskom utom viss kontant köpeskilling m. m. att, sedan P. slutat sin anställning hos bolaget, han skulle från bolaget erhålla en indexreglerad pension med 60.000 kr. om året under sin återstående livstid. — PN beskattade dödsboet för uppburna belopp. — KR: ej ändring med viss motivering. — RR ej ändring i KR:s slut med följande motivering: Ifrågavarande utbetalningar, vilka enligt i målet åberopade köpekontrakt och bolagsstämmobeslut utgått till P. och hans rättsinnehavare, få, såvitt handlingarna i målet utvisa, anses ha utgjort vederlag för aktier, som försålts av P. Med hänsyn till att utbetalningarna skulle ske till P. under hans återstående livstid samt till villkoren i övrigt i köpekontraktet få emellertid utbetalningarna anses för mottagaren ha utgjort sådana periodiska intäkter, som äro att hänföra till inkomst av tjänst. Detta ändras icke genom P:s fränfalle. De av dödsboet erhållna beloppen utgöra därför skattepliktig intäkt av tjänst. (RR:s utslag den 26/5 1965.)

Representationsbidrag som använts för bl. a. anskaffande av möbler o. d. avsedda för representationens utövande

Besvär av försäljningschefen N. angående inkomsttaxering år 1957. — N. hade i samband med befordran till försäljningschef för cellulosa vid Kopparfors AB fått en tjänstebostad om 313 kvm som innehöll 8 rum, kök och jung-

frukammare och som var avsedd för representation. Tidigare hade N., som var gift men inte hade några barn, haft en lägenhet om 3 rum och kök. I och för representationen i den nya våningen hade N. köpt bl. a. möbler och mattor till matsal och salong för över 9.000 kr. Härutöver hade N. haft "direkta" kostnader för representation under 1956 med ca 750 kr. N., vilken av bolaget uppburit lön m. m. med ca 51.000 kr. samt ersättning för representationskostnader med 10.000 kr., tillgodoförde sig avdrag för dylika kostnader med 10.000 kr — TN, PN och KR medgav avdrag med blott 750 kr. N. hävdade hos RR, att bidraget avsett att täcka de med representationsskyldigheten sammanhängande kostnaderna och att beloppet i sin helhet använts härför. Han skulle aldrig ha valt en bostad av denna storlek om han haft frihet att välja. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 24/3 1965.)

Värdeminskning av specialinredning och inventarier för veterinärklinik i tillbyggnad till villafastighet

Besvär av distriktsveterinären H. angående inkomsttaxering år 1957. — H. hade under 1954 byggt till sin villa med ett kontorsrum samt ett laboratorie- och operationsrum. De tillbyggda lokalerna skulle användas uteslutande i tjänsten. Kostnaderna uppgick till nära 16.900 kr. På grund av inredningens speciella beskaffenhet och med hänsyn till att han skulle avgå med pension om 10 år yrkade H. avdrag för lokalhyra med 10 % av nämnda kostnadsbelopp. Inkomsterna av villafastigheten i övrigt uppskattades efter den för dylika fastigheter avsedda

schablonmetoden. — PN och KR medgav endast avdrag för värdeminskning av byggnadsdelen med 1 % eller 169 kr. H. företedde utredning enligt vilken kostnaderna fördelat sig på inredning och inventarier med 10.200 kr. och på själva tillbyggnaden med 6.700 kr.

RR höjde avdraget till 450 kr., enär den numera i målet förebragta utredningen föranledde antagande, att tillbyggnadskostnaderna till ett belopp av åtminstone 9.000 kr. avsett specialinredning och inventarier för veterinärklinik samt H. vid sådant förhållande och med hänsyn till övriga omständigheter i målet fick anses berättigad till avdrag för värdeminskning å nämnda inredning och inventarier efter 5 % eller med 450 kr., men H. icke i övrigt visat fog för sin talan. (RR:s utslag den 31/3 1965.)

Realisationsvinst: beräkning av innehavstid

Besvär av Aktiebolaget B. angående inkomsttaxeringen år 1956. — Genom köpekontrakt den 2/4 1947 såldes en fastighet till ett under bildning varande bolag — sedermera Aktiebolaget B. Enligt kontraktet skulle bolaget snarast bildas och registreras. Därest bolaget komme till stånd enligt i kontraktet angivna riktlinjer, skulle den i aktiebolagen föreskrivna personliga ansvarigheten för dem som före bolagets registrering handlat å bolagets vägnar upphöra för dem, som för bolaget undertecknat kontraktet i och med att bolaget registrerades och behörig firmatecknare för bolaget bekräftade, att bolaget vore bundet av kontraktet. Bolagsordningen antogs den 4/6 1947 och bolaget registrerades

den 18/7 1947. Enligt uppgift såldes fastigheten den 20/5 1955. Då bolaget ansåg sig ha förvärvat fastigheten den 2/4 1947 och således innehaft densamma i mer än 8 år men mindre än 9 år, upptog bolaget 50 % av realisationsvinsten såsom skattepliktig inkomst. — PN och KR ansåg att bolaget förvärvat fastigheten tidigast å registreringsdagen den 18/7 1947 och att bolaget skulle beskattas för 75 % av vinsten.

RR yttrade: Såvitt handlingarna utvisa har köpekontraktet av den 2/4 1947 tecknats före bolagets bildande och bestämmelserna om fastighetsförvärvet icke upptagits i stiftelseurkunden för bolaget. Av 22 § i den vid bolagets bildande gällande aktiebolagslagen av år 1910 följer under dessa förhållanden, att köpekontraktet icke blivit bindande för bolaget och att rättshandling, varigenom bolaget förvärvat fastigheten, kunnat företagas först efter det bolaget den 18/7 1947 blivit registrerat. Enär på grund härav — oavsett om bolaget kan anses ha avyttrat fastigheten den 20/5 1955 eller vid en tidigare tidpunkt — bolaget vid realisationsvinstberäkningen icke äger tillgodoräkna sig en innehavstid av åtta år, lämnar RR besvären utan bifall. (RR:s utslag den 1/6 1965.)

Kommanditbolag mellan familjemedlemmar

Besvär av ingenjören E. angående inkomsttaxering åren 1956—60. — E. och hans broder hade under 1955 överlåtit tillgångar och skulder i en av dem bedriven rörelse dels till ett kommanditbolag och dels till ett aktiebolag. I kommanditbolaget var envar av bröderna del-

ägare med 20 %, E:s två minderåriga barn med vardera 15 % samt broderns tre minderåriga barn med vardera 10 %. I aktiebolaget var envar av bröderna delägare med 50 %. I samband med rörelsens överlåtande överenskoms att en till kommanditbolaget överlåten fabriksfastighet skulle uthyras till aktiebolaget från och med den 1/7 1955 för en hyra som senare skulle fastställas, dock att aktiebolaget skulle ombesörja och bekosta uppvärmning. Kostnaderna för byggnadens normala underhåll skulle fördelas mellan parterna enligt särskild överenskommelse. Kommanditbolagets andelskapital utgjorde 100.000 kr. och intäkterna utgjordes av — förutom mindre ränterintäkter — hyror, varav för fabriksbyggnaden under åren 1955—57 44.000 kr., 88.000 kr. resp. 77.000 kr. samt under ettvar av åren 1959 och 1960 68.900 kr. I E:s och hans barns deklARATIONER fördelades kommanditbolagets inkomster i förhållande till delägarnas andelar i bolaget. Som huvudinkomst redovisade E. lön från aktiebolaget (mellan 41.000 kr. och 52.000 kr.) — PN ansåg E. och hans broder skattskyldiga för kommanditbolagets hela nettointäkt efter avdrag för 6 % ränta å barnens andelskapital. Med anledning av E:s besvär häröver hos KR framhöll TI bl. a., att hyres-sättningen med hänsyn till att aktiebolaget erlade värmekostnaderna m. m. inte kunde anses normal samt att barnen t. ex. under år 1956 erhållit en avkastning som motsvarade ca 44 % å insatt kapital. — KR: ej ändring.

RR yttrade: Kommanditbolagets inkomst, vilken varit anmärkningsvärt hög i förhållande till det av andelsägarna insatta kapitalet, har huvudsakligen berott

på den hyra, som till kommanditbolaget erlagts av det av E. och hans broder ägda aktiebolag. Enär det på grund härav och av vad eljest förekommit i målet anses att hälften av inkomsten, i vad den överstigit skälig ränta å E:s barns andelar, utgjort för E. skattepliktig inkomst, lämnar RR besvären utan bifall. (RR:s utslag den 7/4 1965.)

Ortsavdrag för dödsbo

Besvär av TI angående dödsboets efter N. inkomsttaxering år 1958. — N., som avlidit den 17/1 1955, hade såsom dödsbodelägare efterlämnat änka och tre minderåriga barn. Dödsboet hade ca 80.000 kr. i inkomst och änkan 8.000 kr. TN medgav såväl dödsboet som änkan Ortsavdrag.

I anledning av TI:s besvär yttrade PN: Enligt 49 § KL och 8 § 3 mom. förordningen om statlig inkomstskatt må dödsbo för senare år än det, då dödsfallet inträffade, medgivas Ortsavdrag med högst samma belopp, som den avlidne skulle ha åtnjutit i avdrag, därest han fortfarande levte. Såsom förutsättning härför anges dock, att delägarna i boet levte i oskift bo och varit för sitt uppehälle huvudsakligen beroende av dödsboets inkomst. Vederbörande beskattningsmyndighet må alltså från fall till fall kunna pröva frågan om förutsättningar för Ortsavdrag för dödsboet författningenligt föreligga ävensom frågan om storleken av ev. sådant avdrag. Även om i förevarande fall de tre minderåriga delägarna i dödsboet få anses ha varit beroende av dödsboets inkomst för sitt uppehälle, bör frågan om Ortsavdrag för dödsboet ses mot det förhållandet, att änkan vid sina taxeringar medgivit

högsta möjliga Ortsavdrag för ensamstående med barn, vilka avdrag kunnat helt utnyttjas vid hennes taxeringar. Med hänsyn till sistnämnda förhållanden finner PN, att skäl för att därutöver medgiva jämväl dödsboet Ortsavdrag icke kunna anses föreligga, varför PN — med bifall till TI:s besvär — beslutar förvägra dödsboet de av TN beviljade Ortsavdragen.

På talan av dödsboet förklarade KR omständigheterna i målet skäligen böra föranleda, att dödsboet tillgodofördes Ortsavdrag. — RR fastställde emellertid PN:s beskattningsåtgärder på de grunder, som PN åberopat. (RR:s utslag den 11/5 1965.)

Skattskyldighet här i riket eller ej?

Besvär av TI angående fru W:s inkomsttaxering år 1960. — Fru W. hade alltsedan juni 1958 varit anställd hos Inomeuropeisk Mission med tjänstgöring å dess konvalescenthem i Österrike. Under denna tjänstgöring hade hon, som ägde en villafastighet i Skanör, vistats i Sverige endast för semester en månad årligen. Hennes inkomster utgjordes av lön från Sverige med 4.200 kr. jämte fritt vivre samt vissa pensionsbelopp. — PN ansåg att fru W. var skattskyldig här i riket för hela den under året uppburna inkomsten, därvid PN anförde. Fru W:s sysselsättning i utlandet syntes icke ha varit avsedd att bli stadigare. Därför talade bl. a. det förhållandet, att det icke faststälts någon termin för anställningens längd och att fru W. behållit sin fastighet, som stått till hennes förfogande. Med hänsyn till dessa omständigheter ansåg PN att fru W:s an-

knytning till Sverige icke genom utlandsvistelsen blivit så försvagad, att bosättningen här upphört. — KR däremot ansåg fru W. bosatt i Österrike med hänsyn framför allt till varaktigheten av hennes anställning där. — RR lämnade TI:s besvär häröver utan bifall. (RR:s utslag den 31/3 1965.)

Förordningen om ackumulerad inkomst

Besvär av TI angående skatteberäkning för ackumulerad inkomst, för vilken Catharina R. taxerats år 1958. — Sedan Catharina R. år 1958 beskattats för inkomst av tomtstyckningsrörelse, hemställde hon hos PN att skatt på inkomsten skulle beräknas enligt förordningen om ackumulerad inkomst, därvid inkomsten borde fördelas med lika delar på taxeringsåren 1954—1958. I avgivet yttrande förklarade TI, att markavhändelsen i fråga, som skett till en stad, syntes kunna likställas med en utförsäljning i samband med överlåtelse av rörelse. PN biföll därför framställningen. — Hos KR yrkade emellertid TI undanröjande av beslutet. TI hänvisade till att enligt rådande praxis endast den vid beskattningsårets ingång befintliga dolda reserven i varulagret, d. v. s. tomtmarken, kunde göras till föremål för fördelning enligt reglerna för ackumulerad inkomst. Eftersom i detta fall det i räkenskaperna redovisade ingångsvärdet å tomtmarken inte grundat sig på förda räkenskaper utan på uppskattning, kunde det ifrågasättas om man över huvud taget kunde tala om dold reserv. Någon sådan hade inte funnits i detta fall, i varje fall om man med dold reserv i varulager avsåg skillnaden mellan

ett lagers anskaffningsvärde och dess nedskrivna värde. Det beräknade ingångsvärdet å lagret fick anses lika med dess beräknade anskaffningsvärde. Någon nedskrivning av varulagret syntes inte ha skett. Den redovisade vinsten utgjordes således inte till någon del av framstagen dold reserv. Häremot invände Christina R. bl. a., att det förhållandet att någon särskild nedskrivning av lagret inte ägt rum hade sin naturliga förklaring i att ingångsvärdet beräknats i efterhand. — KR: utan bifall. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 28/4 1965.)

Anm.: Se uttalanden av Skatteutredningen angående ackumulerad inkomst m. m. i SOU 1961:56 sid. 42 f. och 97 f.

Artistskatt eller vanlig inkomst-taxering?

A. Besvär av statslöse musikern S. angående inkomsttaxering år 1958. — S. hade inkomsttaxerats för inkomst av särskilda anställningar. Dessutom hade artistskatt utgjorts för vissa anställningar. Sedan PN, där S. framhållit att han var ungersk musiker och utländsk medborgare och rätteligen haft att utgöra artistskatt, undanröjt inkomsttaxeringarna, yrkade TI och Göteborgs stad att S. skulle inkomstbeskattas, då artistskatt ej erlagts. KR biföll yrkandena, när S. ej erlagt artistskatt och sålunda enligt 54 § KL och 7 § förordningen om statlig inkomstskatt icke vore frikallad från skattskyldighet till inkomstskatt. — RR undanröjde dock inkomsttaxeringarna, när S. rätteligen haft att för sina inkomster erlægga sådan avgift, varom förmåles i förordningen om artistskatt. (RR:s utslag den 12/5 1965.)

B. Besvär av kapellmästaren M. angående inkomsttaxeringar åren 1956—1958. TN och PN inkomstbeskattade M., som var dansk medborgare och anställd på Svenska Amerikalinjens Kungsholm och Gripsholm. KR: ej ändring. — RR yttrade: Enär M:s inkomster som kapellmästare ombord på Kungsholm icke kan anses ha åtnjutits i samband med någon här i riket given offentlig föreställning är förordningen angående artistskatt icke i förevarande fall tillämplig. Med hänsyn till i målet lämnade upplysningar rörande M:s bosättningsförhållanden får han anses ha varit bosatt i Göteborg under år 1955. Förutsättningar för tillämpning av 1953 års förordning om särskild sjömansskatt äro sålunda icke heller för handen. Vid nu angivna förhållanden skall, såsom också skett, M. här i riket inkomsttaxeras i vanlig ordning. (RR:s utslag den 12/5 1965.)

Formella förutsättningar för eftertaxering

Besvär av hemmansägaren J. angående inkomsteftertaxering för år 1955. — J. hade år 1954 från sina fastigheter sålt fyra avstyckade områden för 24.876 kr. I sin år 1955 avgivna deklARATION uppgav J. icke till beskattning någon vinst genom försäljningarna. (År 1955 sålde han två tomter.) — PN eftertaxerade J. år 1960 för realisationsvinst genom nämnda försäljningar, men KR som fann att J. bedrivit tomtestyckningsrörelse och att inkomsten kunde uppskattas till 6.519 kr, nedsatte eftertaxeringarna i enlighet där-

med. — RR lämnade J:s besvär häröver utan bifall. (RR:s utslag den 10/2 1965; en ledamot av RR ville för sin del undanröja eftertaxeringarna, enär J. i sin år 1955 avlämnade självdeklARATION upplyst, att han under beskattningsåret haft inkomst av försäljning av tomter, samt vid sådant förhållande förutsättningar icke förelegat för att åsätta honom eftertaxeringar.)

Allmän försäkringskassas rätt att ta del av deklARATION

Besvär av V. läns allmänna försäkringskassa. — Försäkringskassan hade hos länsstyrelsen i länet anhållit att få ta del av en persons självdeklARATIONER för vissa år, då uppgifterna däri var av betydelse för bedömning av dennes ansökan om förtidspension. — Länsstyrelsen ansåg hinder föreligga för utlämnande av de begärda uppgifterna. — RR yttrade: Enär allmän försäkringskassa får anses jämlikt 20 kap. 9 § lagen om allmän försäkring i den utsträckning nämnda lagrum angiver äga befogenhet som enligt 50 § 1 mom. sjätte stycket TF tillkommer myndighet, samt vid tillämpning å NN av 7 kap. ovannämnda lag är av betydelse för försäkringskassan att få del av hans självdeklARATIONER för beskattningsåren 19... eller de uppgifter däri vilka avse hans arbetsinkomster, prövar RR lagligt att, med undanröjande av överklagade resolutionen, visa målet åter till länsstyrelsen för ny behandling. (RR:s utslag den 13/1 1965.)